

บทที่ ๔
ผลการศึกษา

ก. ผลการวิจัยจากกรรมการหมู่บ้าน อพป.อำเภออุทุมพร จำนวน ๑๑ หมู่บ้านในจำนวน ๑๔ หมู่บ้าน อพป. คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๑ โดยสุ่มตัวอย่างจากกรรมการหมู่บ้าน ๒๐๐ คน ในจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๐

๑. ข้อมูลเบื้องต้น

๑.๑ การดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๑ แสดงการดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.อำเภออุทุมพร

การดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>เพศ</u>		
- ชาย	๑๘๒	๘๖
- หญิง	๔	๔
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒ <u>อายุ</u>		
- ๒๐-๓๐ ปี	๓๓	๑๖.๕
- ๓๑-๔๐ ปี	๙๓	๓๖.๕
- ๔๑-๕๐ ปี	๖๐	๓๐
- ๕๑-๖๐ ปี	๒๔	๑๒
- ๖๐ ปีขึ้นไป	๖	๓
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

การดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. <u>การศึกษา</u>		
- ต่ำกว่า ป.๔	๘	๔
- จบ ป.๔	๑๘๒	๘๑
- จบ ป.๕ - ป.๗ หรือเทียบเท่า	๗	๓.๕
- จบ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ หรือเทียบเท่า	๓	๑.๕
- จบสูงกว่า ม.ศ.๕ (ม.ศ.๖, ปกศ.) ขึ้นไป	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. <u>สถานภาพครอบครัว</u>		
- โสด	๑๐	๕
- แต่งงานอยู่ด้วยกัน	๑๘๘	๙๕
- แต่งงานแยกกันอยู่	๓	๑.๕
- หม้าย (คู่สมรสตาย)	๓	๑.๕
- หย่าร้าง	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

การดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๕. <u>ภูมิลำเนาเดิม</u>		
- ภาคเหนือ	๒	๑
- ภาคกลาง	๓	๑.๕
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๕๔	๗๗
- ภาคตะวันออก	๑	๐.๕
- ภาคใต้	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๖. <u>อาชีพหลัก</u>		
- ทำไร่ ทำนา	๑๕๒	๗๖
- ค้าขาย	๔	๒
- รับจ้าง	๓	๑.๕
- อื่น ๆ (ข้าราชการบ้านนา)	๑	๐.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

การดำรงชีวิตส่วนตัวของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๗. <u>ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว</u>		
- มีรายได้พอกับรายจ่ายตลอดปีและมีเหลือเก็บออมไปบ้าง	๓๓	๑๖.๕
- มีรายได้พอกับรายจ่ายตลอดปี แต่ไม่มีเหลือเก็บ	๔๑	๕๐.๕
- มีรายได้พอบ้างไม่พอบ้าง เป็นบางปี	๖๑	๓๐.๕
- มีรายได้ไม่พอจ่ายต้องกู้ยืมทุกปี	๒๕	๑๒.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ กรรมการหมู่บ้าน อพป. ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๐๐ คน เป็นชาย ๘๖% หญิง ๕% อายุของกรรมการส่วนใหญ่ ๓๖.๕% อยู่ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี ๓๐% ๒๐-๓๐ ปี ๑๖.๕% ๕๑-๖๐ ปี ๑๕% และ ๖๐ ปีขึ้นไป ๓% การศึกษาของคณะกรรมการส่วนใหญ่ จบแค่ ป.๔ ๕๑% ต่ำกว่า ป.๔ ๕% จบ ป.๕ - ป.๗ หรือเทียบเท่า ๓.๕% จบ มศ.๑ - มศ.๓ หรือเทียบเท่า ๑.๕% ที่เรียนสูงกว่า มศ.๕ ไม่มี

สถานภาพครอบครัวของกรรมการส่วนใหญ่แต่งงานอยู่ด้วยกัน ๘๖% โสด ๕% แต่งงานแยกกันอยู่ ๑.๕% หม้าย ๑.๕% หย่าร้างไม่มี ภูมิลำเนาเดิมของกรรมการหมู่บ้านส่วนใหญ่อยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕๙% ภาคเหนือ ๑% ภาคตะวันออก ๐.๕% เป็นข้าราชการบ้านนอก ๐.๕% ฐานะทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่มีรายได้พอใช้ตลอดปีแต่ไม่เหลือเก็บ ๕๐.๕% เหลือเก็บ ๑๕.๕% พอบ้างไม่พอบ้างเป็นบางปี ๓๐.๕% และมีรายได้ไม่พอจ่ายต้องกู้ยืมทุกปี ๑๒.๕%

๑.๒ ตำแหน่งของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการต่าง ๆ ของหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. กรรมการกลางหมู่บ้าน		
- ประธาน	๑๑	๕.๕
- รองประธาน	๑๑	๕.๕
- กรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิ	๑๔	๗
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	๒๑	๓๐.๕
- ไม่ได้เป็นกรรมการกลาง	๑๐๓	๕๑.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. กรรมการของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ (๗ ฝ่าย)		
- คณะกรรมการพัฒนา	๓๓	๑๖.๕
- คณะกรรมการปกครอง	๒๔	๑๒
- คณะกรรมการป้องกัน	๓๔	๑๗
- คณะกรรมการการคลัง	๒๒	๑๑
- คณะกรรมการสาธารณสุข	๑๔	๗
- คณะกรรมการศึกษา	๒๑	๑๐.๕
- คณะกรรมการสวัสดิการ	๒๒	๑๑
- ไม่ได้เป็นกรรมการคณะใด	๓๐	๑๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง		
- ๑ เดือน - ๖ เดือน	๓๒	๑๖
- ๗ เดือน - ๑๑ เดือน	๘๐	๔๐
- ๑ ปี - ๒ ปี	๘๘	๔๔
- ๓ ปี - ๔ ปีขึ้นไป	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐

สรุปข้อมูล

ในการทบทวนแบบสอบถามนี้ มุ่งเฉพาะผู้ที่ เป็นกรรมการของหมู่บ้าน อพป. เท่านั้น แต่มีได้กำหนดว่าจะต้องเป็นกรรมการคณะใด จำนวนเท่าใด จากการสุ่มตัวอย่าง กรรมการจำนวน ๒๐๐ คน ตามตารางที่ ๒ ข้อ ๑ ปรากฏว่า เปอร์เซนต์ของจำนวน คณะกรรมการกลางมีดังนี้ คือ ประธาน ๕.๕% รองประธาน ๕.๕% กรรมการสภาตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิ ๗% กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากการ เลือกตั้งของราษฎรในหมู่บ้าน ๓๐.๕% และที่ไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการกลางแต่ไปเป็นกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ๕๑.๕%

จากตารางที่ ๒ ข้อ ๒ ปรากฏว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ (จากผู้ตอบคำถาม ๒๐๐ คน) มีเปอร์เซนต์ดังนี้ คือ คณะกรรมการพัฒนา ๑๖.๕% คณะกรรมการปกครอง ๑๒% คณะกรรมการป้องกัน ๑๗% คณะกรรมการการคลัง ๑๑% คณะกรรมการสาธารณสุข ๗% คณะกรรมการการศึกษา ๑๐.๕% คณะกรรมการสวัสดิการ ๑๑% และอีก ๑๕% ที่เหลือเป็นกรรมการในคณะกรรมการกลาง แต่ไม่ได้เป็นกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ คณะใด

จากตารางที่ ๒ ข้อ ๓ แสดงให้เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ๘๘% ดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี - ๒ ปี อีก ๘% เป็นผู้ดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๓ - ๑๑ เดือน และมีเพียง ๑๖% ที่เพิ่งดำรงตำแหน่งมา ๑ - ๒ เดือน ส่วนมากจึงมีอายุการทำงานของหมู่บ้าน อพป. มาแล้วพอสมควร

๒. ความเห็นและความรู้สึกของคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ที่มีต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

ตารางที่ ๓ แสดงความเห็นและความรู้สึกของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อ ผกค.

ความเห็นและความรู้สึกของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อ ผกค.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>การแทรกซึมของ ผกค. ในหมู่บ้าน</u>		
- มีเป็นจำนวนมาก	๐	๐
- พอมืออยู่บ้างไม่มากนัก	๑๖	๘
- ไม่มีเลย	๑๐๘	๕๔
- ไม่ทราบ	๗๖	๓๘
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>การปะทะกำลังอาวุธกับ ผกค. ในหมู่บ้าน</u>		
- ปะทะกันเป็นประจำ	๐	๐
- เคยปะทะบ้าง	๐	๐
- ไม่เคยปะทะเลย	๒๐๐	๑๐๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ความเห็นและความรู้สึกของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อ ผกค.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. <u>การคุกคามข่มขู่จาก ผกค.ภายในหมู่บ้าน</u>		
- ได้รับการข่มขู่อย่างหนัก	๐	๐
- พอมีบ้างแต่ไม่รุนแรงนัก	๗	๓.๕
- ไม่มีการข่มขู่เลย	๑๑๒	๕๖
- ไม่ทราบ	๘๑	๔๐.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. <u>ความรู้สึกต่ออิทธิพลของ ผกค.</u>		
- หวาดกลัวมาก	๓๐	๑๕
- หวาดกลัวพอสมควร	๕๖	๒๘
- ไม่หวาดกลัวเลย	๑๑๔	๕๗
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๕. <u>การปฏิบัติงานเสี่ยงอันตรายจาก ผกค.เพียงใด</u>		
- เสียอย่างมาก	๖	๓
- เสียพอสมควร	๖๐	๓๐
- ไม่เสี่ยงอะไรเลย	๑๒๐	๖๐
- ไม่ทราบ	๑๔	๗
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ความเห็นและความรู้สึกของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อ ผกค.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๖. อิทธิพล ผกค. ที่มีในหมู่บ้านทำให้การทำงานของ กรรมการ เป็นไปด้วยความยากลำบาก		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕	๕.๕
- เห็นด้วย	๑๓	๘.๕
- ไม่เห็นด้วย	๘๐	๕๐
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕๒	๒๖
- ไม่มีความเห็น	๕๒	๒๖
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ ในจำนวนกรรมการหมู่บ้าน ๒๐๐ คน ให้คำตอบเกี่ยวกับการแทรกซึมของ ผกค. ในหมู่บ้าน (ตารางที่ ๓ ข้อ ๑) ปรากฏว่าส่วนใหญ่ ๕๕% ตอบว่าไม่มีการแทรกซึมของ ผกค. เลย จำนวน ๓๘% ไม่ทราบว่ามีการแทรกซึมหรือไม่ และอีก ๘% ตอบว่ามีการแทรกซึมอยู่บ้างไม่มากนัก เกี่ยวกับการปะทะตัวกำลังอาวุธกับ ผกค. ภายในหมู่บ้าน ปรากฏว่าไม่เคยมีการปะทะเลย ๑๐๐% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๒)

จากตารางที่ ๓ ข้อ ๓ ถามว่าภายในหมู่บ้านได้รับการข่มขู่จาก ผกค. อย่างไรหรือไม่ ส่วนใหญ่ให้คำตอบว่า ไม่มีการข่มขู่เลย ๕๖% ไม่ทราบ ๕๐.๕% และที่ตอบว่า พอมีการข่มขู่จาก ผกค. อยู่บ้างแต่ไม่รุนแรงนัก ๓.๕%

ความหวาดกลัวที่มีต่ออิทธิพลของ ผกค. ในหมู่บ้าน จากตารางที่ ๓ ข้อ ๔ ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่หวาดกลัวเลย ๕๗% หวาดกลัวพอสมควร ๒๘% และที่หวาดกลัวมากมีเพียง ๑.๕%

ในตารางที่ ๓ ข้อ ๕ ถามว่าการปฏิบัติงานของหมู่บ้าน อพป. เสี่ยงอันตรายจาก ผกค. เพียงใด ส่วนใหญ่ ๖๐% ตอบว่าไม่เสี่ยงอะไรเลย ที่ตอบว่าเสี่ยงพอสมควร ๓๐% เสี่ยงอย่างมากเพียง ๓% และที่ตอบว่าไม่ทราบ ๓%

เมื่อถามว่า การที่ ผกค. มีอิทธิพลอยู่ในหมู่บ้านทำให้การทำงานของกรรมการหมู่บ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก เห็นด้วยเพียงใด (ตารางที่ ๓ ข้อ ๖) ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ๔๐% ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๒๖% ส่วนที่ตอบว่าเห็นด้วยมี ๔.๕% และเห็นด้วยอย่างยิ่งเพียง ๔.๕% อีก ๒๑% ไม่มีความเห็น

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๓ สรุปได้ว่า กรรมการหมู่บ้านส่วนมาก ๕๔% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๑) เห็นว่าไม่มีการแทรกซึมของ ผกค. อยู่เลย ไม่เคยมีการปะทะกันด้วยกำลังอาวุธเลย ๑๐๐% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๒) และกรรมการส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีการคุกคามข่มขู่จาก ผกค. แต่อย่างใด ๕๖% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๓) ในด้านความรู้สึกหวาดกลัวต่ออิทธิพลของคอมมิวนิสต์ กรรมการหมู่บ้าน ๕๗% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๔) ตอบว่าไม่หวาดกลัวเลย และในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของหมู่บ้าน อพป. กรรมการส่วนใหญ่ ๖๐% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๕) ตอบว่าไม่เสี่ยงอันตรายจาก ผกค. เลย และไม่เห็นด้วย ๔๐% (จากตารางที่ ๓ ข้อ ๖) ว่า การที่มีอิทธิพลของ ผกค. ในหมู่บ้านจะทำให้การทำงานของกรรมการหมู่บ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก

๓. ในการเป็นกรรมการหมู่บ้าน อพป. นั้น ไม่มีเงินค่าตอบแทนหรือเงินเดือนแต่อย่างใด นอกจากนี้โอกาสความก้าวหน้าในระดับที่สูงขึ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมจะมีได้มากขึ้นเพียงใด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นที่น่าศึกษาว่าจะมีผลต่อขวัญและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกรรมการหมู่บ้าน อพป. อย่างไร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือเงินเดือน

ตารางที่ ๔ แสดงถึงผลของเงินค่าตอบแทนที่มีต่อขวัญและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

เงินค่าตอบแทนที่มีผลต่อขวัญและแรงจูงใจของกรรมการ	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>เสียเวลาทำมาหากินตามปกติหรือไม่</u>		
- เสียมาก	๒	๑
- เสียพอสมควร	๘๐	๔๐
- ไม่เสียเลย	๑๑๖	๕๘
- ไม่มีความเห็น	๒	๑
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>ทำให้รายได้ลดลงกว่าปกติหรือไม่</u>		
- ลดลงมาก	๔	๒
- ลดลงบ้างพอสมควร	๓๔	๑๗.๕
- ไม่ลดลงเลย	๑๕๐	๗๕
- มีรายได้เพิ่มขึ้น	๑๒	๖.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

เงินค่าตอบแทนที่มีผลต่อขวัญและแรงจูงใจของกรรมการ	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. <u>ควรจะมีเงินค่าตอบแทนหรือเงินก้อนหรือไม่</u>		
- ควรอย่างยิ่ง	๒๐	๑๐
- ควรมีบ้าง	๑๓๓	๖๖.๕
- ไม่ควรมี	๕๐	๒๐
- ไม่มีความเห็น	๗	๓.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. <u>การไม่มีเงินค่าตอบแทนทำให้กรรมการไม่ค่อยกระตือรือร้นในการทำงาน</u>		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕๕	๒๗.๕
- เห็นด้วย	๘๔	๔๒
- ไม่เห็นด้วย	๕๕	๒๗.๕
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑๒	๖
- ไม่มีความเห็น	๑๔	๗
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๐๐ คน ในตารางที่ ๔ ข้อ ๑ กรรมการส่วนใหญ่ ๕๕% ตอบว่าการที่ต้องมาเป็นกรรมการหมู่บ้านไม่เสียเวลาในการทำหากินเลย ๕๐% ตอบว่าเสียบ้างพอสมควรเพียง ๑% ตอบว่าเสียมาก และตอบว่าไม่มีความเห็น ๑% เกี่ยวกับรายได้ตามปกติหลังจากมาเป็นกรรมการหมู่บ้านแล้ว (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๒) กรรมการส่วนใหญ่ถึง ๗๖% ตอบว่ารายได้ไม่ได้ลดลงเลย

ที่ตอบว่าลดลงบ้าง ๑๔.๕% ลดลงมาก ๒% และที่ตอบว่ามีรายได้เพิ่มขึ้น ๘.๕% ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเงินค่าตอบแทนกรรมการส่วนใหญ่ ๖๖.๕% ตอบว่าควรมีบ้าง ตอบว่าไม่ควรมี ๒๐% ตอบว่าควรมีอย่างยิ่งเพียง ๑๐% และอีก ๓.๕% ไม่มีความเห็น สำหรับความเห็นที่ว่าการไม่มีเงินค่าตอบแทนทำให้กรรมการไม่ค่อยกระตือรือร้นในการทำงานนั้น กรรมการส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย ๔๒% เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๒๒.๕% ไม่เห็นด้วย ๒๒.๕% ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๖% และไม่มีความเห็น ๗%

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๔ สรุปได้ว่า การที่ราษฎรเข้ามาเป็นกรรมการหมู่บ้าน อพ.นั้น ไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อการทำมาหากินตามปกติ คือ ไม่เสียเวลา ในการทำมาหากินเลย ๕๘% (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๑) และไม่ทำให้รายได้ตามปกติ ของผู้ที่เป็นกรรมการหมู่บ้านลดลงเลย ๓๐% (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๒) จากการให้ ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนหรือเงินเดือนกรรมการส่วนใหญ่ ๖๖.๕% (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๓) เห็นว่าควรมีบ้าง นอกจากนี้กรรมการส่วนใหญ่ ๔๒% (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๔) เห็นด้วยว่าการไม่มีเงินค่าตอบแทนหรือเงินเดือนนั้นทำให้ กรรมการไม่ค่อยกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสความก้าวหน้าของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๕ แสดงความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน อพป. เกี่ยวกับความก้าวหน้า
 คำถาม : การที่ท่านได้เป็นกรรมการหมู่บ้าน อพป. ท่านคิดว่ามีทางจะก้าวหน้า
 ในด้านใด

ลำดับที่	รายการ	จำนวน คำตอบ	ร้อยละ	หมายเหตุ
๑	ด้านชื่อเสียงเกียรติยศ	๕๘	๒๓.๕๐	เลือกตอบได้
๒	ด้านรายได้ทรัพย์สินเงินทอง	๕๖	๑๓.๕๓	หลายข้อ
๓	ด้านความเคารพนับถือจากราษฎร	๑๑๐	๒๖.๓๘	จำนวนผู้ตอบ
๔	ด้านความไว้วางใจจากทางราชการ	๑๕๓	๓๖.๖๘	๒๐๐ คน
๕	อื่น ๆ	๐	๐	
	รวม	๔๑๗	๑๐๐	

จากตารางที่ ๕ จากการตอบคำถามของกรรมการจำนวน ๒๐๐ คน เกี่ยวกับ
 ความคิดเห็นในเรื่องความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเป็นกรรมการซึ่งตอบได้หลายข้อ
 ได้รับจำนวนคำตอบทั้งหมด ๔๑๗ คำตอบ กรรมการส่วนใหญ่ ๓๖.๖๘% ตอบว่าจะได้รับ
 ความก้าวหน้าในด้านความไว้วางใจจากทางราชการ ที่ตอบว่าจะได้รับความเคารพนับถือ
 จากราษฎร ๒๖.๓๘% ในด้านชื่อเสียงเกียรติยศ ๒๓.๕๐% ส่วนที่เห็นว่าจะได้ในด้าน
 รายได้ทรัพย์สินเงินทอง มีเพียง ๑๓.๕๓%

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่ากรรมการส่วนใหญ่ ๓๖.๖๘% ให้ความสำคัญ
 ในด้านที่จะได้รับความไว้วางใจจากทางราชการมากกว่าด้านชื่อเสียงเกียรติยศ ทรัพย์สิน
 เงินทอง และ/หรือ ความเคารพนับถือจากราษฎร

๓.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับความพอใจในตำแหน่งหน้าที่ของกรรมการหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๖

คำถาม : ท่านพอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านในคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ขณะนี้มากน้อยเพียงใด

ลำดับที่	รายการ	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑	พอใจอย่างมาก	๑๒๖	๖๓
๒	พอใจอยู่บ้าง	๖๕	๓๒.๕
๓	เฉย ๆ	๓	๑.๕
๔	ไม่ค่อยพอใจ	๓	๑.๕
๕	ไม่พอใจอย่างมาก	๓	๑.๕
	รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ เกี่ยวกับความรู้สึกพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานของกรรมการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คำตอบจากกรรมการจำนวน ๒๐๐ คน ส่วนใหญ่ตอบว่าพอใจอย่างมาก ๖๓% พอใจอยู่บ้าง ๓๒.๕% เฉย ๆ ๑.๕% ไม่ค่อยพอใจ ๑.๕% และไม่พอใจอย่างมาก ๑.๕%

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่า กรรมการหมู่บ้าน อพป. ส่วนใหญ่ ๖๓% มีความรู้สึกพึงพอใจอย่างมากในตำแหน่งหน้าที่การงานในคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ที่เป็นอยู่

๔. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารของหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๗ แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และรายได้ของหมู่บ้าน อพป.

วัสดุอุปกรณ์และรายได้ของหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>ประสบปัญหาขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์เพียงใด</u>		
- ขาดแคลนมาก	๑๒๕	๖๒.๕
- ขาดแคลนบางพอสมควร	๖๒	๓๑
- ขาดแคลนนิด ๆ หน่อย ๆ	๑๓	๖.๕
- ไม่ขาดแคลนเลย	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>รายได้ของหมู่บ้าน อพป.ปัจจุบัน</u>		
- ไม่เพียงพออย่างมาก	๑๕๒	๗๖
- พอที่แล้ว	๔๐	๒๐
- มากเกินไป	๐	๐
- ไม่มีความเห็น	๘	๔
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ ข้อ ๑ ปัญหาความขาดแคลนด้านวัสดุอุปกรณ์ กรรมการที่ตอบแบบสอบถาม ๒๐๐ คน ส่วนใหญ่ ๖๒.๕% ระบุว่าขาดแคลนมาก ขาดแคลนพอสมควร ๓๑% ขาดแคลนนิด ๆ หน่อย ๆ ๖.๕% ไม่มีผู้ตอบว่าไม่ขาดแคลนเลย

จากตารางที่ ๗ ข้อ ๒ ในเรื่องรายได้ของหมู่บ้าน อพป. กรรมการส่วนใหญ่ ๗๖% ตอบว่าไม่เพียงพออย่างมาก พอที่แล้ว ๒๐% ไม่มีความเห็น ๔% ไม่มีผู้ใดตอบว่ามากเกินไป

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า กรรมการหมู่บ้าน อพป. ส่วนใหญ่ตอบว่า วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ขาดแคลนมาก ๒๒.๕% (จากตารางที่ ๗ ข้อ ๑) ส่วนในเรื่อง รายได้ของหมู่บ้าน กรรมการส่วนใหญ่ ๗๖% (จากตารางที่ ๗ ข้อ ๒) เห็นว่า ไม่เพียงพออย่างมาก

ตารางที่ ๘ แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนกรรมการและอำนาจหน้าที่ของ กรรมการหมู่บ้าน อพป.

เกี่ยวกับจำนวนและอำนาจหน้าที่ของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>จำนวนกรรมการในคณะกรรมการกลางหมู่บ้าน</u>		
- มากเกินไป	๒	๑
- พอที่แล้ว	๑๘๓	๙๑.๕
- น้อยเกินไป	๑๑	๕.๕
- ไม่มีความเห็น	๔	๒
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>จำนวนกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ แต่ละฝ่าย</u>		
- มากเกินไป	๐	๐
- พอที่แล้ว	๑๗๗	๘๘.๕
- น้อยเกินไป	๑๕	๗.๕
- ไม่มีความเห็น	๔	๒
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

เกี่ยวกับจำนวนและอำนาจหน้าที่ของกรรมการหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. การแบ่งงานออกเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ		
- มากเกินไป	๐	๐
- พอที่แล้ว	๑๘๖	๙๓
- น้อยเกินไป	๑๒	๖
- ไม่มีความเห็น	๒	๑
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่ท่านดำรงอยู่		
- มีอำนาจหน้าที่มากเกินไป	๖	๓
- พอที่แล้ว	๑๕๔	๗๗
- น้อยเกินไป	๒๔	๑๒
- ไม่มีความเห็น	๑๒	๖
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ ข้อ ๑ กรรมการหมู่บ้านที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๐๐ คน ส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับจำนวนกรรมการในคณะกรรมการกลางหมู่บ้านว่าพอที่แล้วถึง ๙๓.๕% เห็นว่ามากเกินไป ๑% น้อยเกินไป ๕.๕% และที่ไม่มีความเห็น ๒%

จากตารางที่ ๔ ข้อ ๒ เกี่ยวกับจำนวนกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ แต่ละฝ่ายนั้น ส่วนใหญ่ ๘๘.๕% เห็นว่าพอที่แล้ว น้อยเกินไป ๙.๕% และที่ไม่มีความเห็น ๒% ไม่มีผู้ตอบว่ามากเกินไป

จากตารางที่ ๔ ข้อ ๓ เกี่ยวกับการแบ่งงานออกเป็นคณะกรรมการ
ฝ่ายต่าง ๆ ว่ามากหรือน้อยเกินไป กรรมการส่วนใหญ่ ๕๓% ตอบว่าพอดีแล้ว
น้อยเกินไป ๖% ไม่มีความเห็น ๑% ไม่มีผู้ตอบว่ามากเกินไป

จากตารางที่ ๔ ข้อ ๔ คำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรรมการที่
แต่ละคนดำรงตำแหน่งอยู่มากหรือน้อยเกินไป ส่วนใหญ่ ๗๗% ตอบว่าพอดีแล้ว
มากเกินไป ๓% น้อยเกินไป ๑๔% และไม่มีความเห็น ๖%

สรุปขอมูล

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า กรรมการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
เห็นว่าจำนวนกรรมการในคณะกรรมการกลางพอดีแล้ว ๕๑.๕% (จากตารางที่ ๔
ข้อ ๑) เห็นว่าจำนวนกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ พอดีแล้ว ๔๔.๕%
(จากตารางที่ ๔ ข้อ ๒) และในการแบ่งงานออกเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
เท่าที่เป็นอยู่พอดีแล้ว ๕๓% (จากตารางที่ ๔ ข้อ ๓) ส่วนเรื่องอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการที่แต่ละคนเป็นกรรมการอยู่ ส่วนใหญ่ ๗๗% ตอบว่าพอดีแล้วเช่นกัน
(จากตารางที่ ๔ ข้อ ๔)

๕. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อโครงสร้าง
ของหมู่บ้าน อพป. โดยทั่วไป

ตารางที่ ๕ ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหมู่บ้าน อพป.
โดยทั่วไป (คำตอบที่ให้เลือกตอบนั้นจะมีคำตอบที่ถูกต้อง
ที่สุดอยู่เพียงข้อเดียวคือ ๑ คำถาม)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>จุดประสงค์ของการจัดตั้งหมู่บ้าน อพป.</u>		
- เพื่อให้ประชาชนรู้จักใช้อาวุธ	๒๕	๑๒.๕
- เพื่อให้ทางราชการ เข้ากับประชาชนได้	๓๔	๑๗
- เพื่อให้ ผกค. ไม่กล้าคุกคาม	๑๔	๗
- เพื่อให้ราษฎรสร้างความเจริญ ความปลอดภัยและ หยุดยั้งอิทธิพลของคอมมิวนิสต์	๗๕	๓๗.๕
- ไม่ทราบ	๕๒	๒๖
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>สาขางานสำคัญของหมู่บ้าน อพป. แบ่งออกเป็น</u>		
- ๒ สาขา	๒๒	๑๑
- ๓ สาขา	๑๒	๖
- ๔ สาขา	๑๖	๘
- ๗ สาขา	๑๐๘	๕๔
- ไม่ทราบ	๕๒	๒๖
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหมู่บ้าน อพป.	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. คณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ๒ ระดับ คือ		
- คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการป้องกัน	๕๒	๒๖
- คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ	๖๕	๓๒.๕
- คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการปกครอง	๑๐	๕
- คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการบริหาร	๑๒	๖
- ไม่ทราบ	๖๑	๓๐.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเลือกตั้งจากราษฎรอย่างน้อย		
- ๕๗ คน	๑๐๘	๕๔
- ๓๕ คน	๒๓	๑๑.๕
- ๒๔ คน	๔๕	๒๒.๕
- ไม่ทราบ	๒๐	๑๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๕. ขั้นตอนการจัดตั้งหมู่บ้าน อพป.		
- ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนจัดตั้ง ขั้นตอนวางแผน	๖๗	๓๓.๕
- ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนการฝึก	๑๐	๕
- ๔ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนการฝึก ขั้นตอนจัดตั้ง ขั้นตอนวางแผน	๗๔	๓๗
- ไม่ทราบ	๔๙	๒๔.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ ข้อ ๑ คำตอบที่ถูกต้องที่สุด คือ จุดประสงค์ของการจัดตั้งหมู่บ้าน อพป. เพื่อให้ราษฎรสร้างความเจริญ ความปลอดภัย และหยุดยั้งอิทธิพลคอมมิวนิสต์ในหมู่บ้าน มีผู้ตอบถูก ๓๓.๕% ตอบผิดรวม ๓๖.๕% และไม่ทราบ ๒๖%

จากตารางที่ ๕ ข้อ ๒ ถามเกี่ยวกับสาขางานสำคัญของหมู่บ้าน อพป. ว่ามีกี่สาขา คำตอบที่ถูกต้องที่สุด คือ ๒ สาขา ได้แก่ สาขารักษาความสงบและปลอดภัย (รบภ.) กับสาขาพัฒนาบริการ (พบก.) มีผู้ตอบถูกเพียง ๑๑% ตอบผิด ๒๕% และไม่ทราบ ๒๑%

จากตารางที่ ๕ ข้อ ๓ คำถามเกี่ยวกับคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ซึ่งมีอยู่ ๒ ระดับ คือ คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีผู้ตอบถูก ๓๒.๕% ตอบผิด ๓๓% และไม่ทราบ ๓๐.๕%

จากตารางที่ ๕ ข้อ ๔ คำถามเกี่ยวกับกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิที่เลือกตั้งจากราษฎรซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙ วรรคแรก ให้มีการเลือกตั้งกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิจากราษฎรในหมู่บ้านนั้นมีจำนวนอย่างน้อย ๕ คน อย่างมากไม่เกิน ๗ คน มีผู้ตอบถูก ๕๔% ที่ตอบผิด ๓๖% และไม่ทราบ ๑๐%

จากตารางที่ ๕ ข้อ ๕ คำถามเกี่ยวกับการจัดตั้งหมู่บ้าน อพป. จะต้องผ่านขั้นตอนกี่ขั้นตอน คำตอบที่ถูกต้องคือ ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นการฝึกขั้นจัดตั้ง และขั้นวางแผน มีผู้ตอบถูก ๓๓% ตอบผิด ๓๕.๕% และไม่ทราบ ๒๔.๕%

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่ากรรมการที่ตอบแบบสอบถาม ๒๐๐ คน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างการบริหารของหมู่บ้าน อพป. ดังนี้

- เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการจัดตั้งหมู่บ้าน อพป. ส่วนใหญ่ตอบผิดและไม่ทราบรวม ๒๖.๕% ที่ตอบถูกเพียง ๓๓.๕% (จากตารางที่ ๕ ข้อ ๑)

- เกี่ยวกับสาขาวิชาสำคัญของหมู่บ้าน อพป. ๒ สาขา ส่วนใหญ่ตอบผิดและไม่ทราบรวม ๘๘% ที่ตอบถูกเพียง ๑๑% (จากตารางที่ ๕ ข้อ ๒)
 - เกี่ยวกับคณะกรรมการหมู่บ้านที่มี ๒ ระดับ ส่วนใหญ่ตอบผิดและไม่ทราบรวม ๖๗.๕% ที่ตอบถูกเพียง ๓๒.๕% (จากตารางที่ ๕ ข้อ ๓)
 - เกี่ยวกับกรรมการกลางหมู่บ้านตรงคุณวุฒิให้เลือกตั้งจากประชาชน ๕-๗ คน ส่วนใหญ่ตอบถูก ๕๕% ที่ตอบผิดและไม่ทราบรวม ๔๖% (จากตารางที่ ๕ ข้อ ๔)
 - เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหมู่บ้าน ๔ ขั้นตอน ส่วนใหญ่ตอบผิดและไม่ทราบรวม ๖๓% ที่ตอบถูกมีเพียง ๓๗% (จากตารางที่ ๕ ข้อ ๕)
๖. ข้อมูลเกี่ยวกับผลการฝึกอบรมที่กรรมการหมู่บ้าน อพป. ได้รับ
ตารางที่ ๑๐ แสดงผลการฝึกอบรมที่กรรมการหมู่บ้านได้รับ

ผลการฝึกอบรม	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>การฝึกอบรมการบริหารหมู่บ้าน</u>		
- เข้าใจดีมาก	๔๑	๒๐.๕
- พอเข้าใจบ้าง	๑๔๗	๗๓.๕
- ไม่เข้าใจเลย	๐	๐
- ไม่ได้ฝึก	๑๒	๖
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ผลการฝึกอบรม	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๒. <u>การฝึกอบรมการพัฒนาอาชีพ</u>		
- ได้ผลอย่างมาก	๑๔	๗
- ได้ผลพอประมาณ	๑๒๑	๖๐.๕
- ไม่ได้ผลเลย	๑	๐.๕
- ไม่ได้ฝึก	๖๔	๓๒
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๓. <u>การฝึกการรักษาความปลอดภัย</u>		
- ได้ผลอย่างมาก	๓๐	๑๕
- ได้ผลพอประมาณ	๑๓๑	๖๕.๕
- ไม่ได้ผล	๒	๑
- ไม่ได้ฝึก	๓๗	๑๘.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ ข้อ ๑ เกี่ยวกับการฝึกอบรมการบริหารหมู่บ้าน กรรมการ
ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๐๐ คน ส่วนใหญ่ตอบว่าพอเข้าใจบ้าง ๓๓.๕% เข้าใจ
ดีมาก ๒๐.๕% ไม่มีผู้ตอบว่าไม่เข้าใจเลย และอีก ๒% ไม่ได้ฝึกอบรมในหลักสูตรนี้

จากตารางที่ ๑๐ ข้อ ๒ เกี่ยวกับการฝึกอบรมการพัฒนาอาชีพ กรรมการ
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบว่าได้ผลพอประมาณ ๖๐.๕% ได้ผลอย่างมาก ๗%
ไม่ได้ผลเลย ๐.๕% และอีก ๓๒% ไม่ได้ฝึกอบรมในหลักสูตรนี้

จากตารางที่ ๑๐ ข้อ ๓ เกี่ยวกับการฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
กรรมการผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าได้ผลพอประมาณ ๖๕.๕% ได้ผลอย่างมาก
๑๕% ไม่ได้ผล ๑% และอีก ๑๘.๕% ไม่ได้ฝึกอบรมหลักสูตรนี้

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า การฝึกอบรมการบริหารหมู่บ้าน อพป.
ส่วนใหญ่ตอบว่าพอใจบ้าง ๓๓.๕% (จากตารางที่ ๑๐ ข้อ ๑) ส่วนหลักสูตรการฝึก
อบรมการพัฒนาอาชีพ ส่วนใหญ่ตอบว่าได้ผลพอประมาณ ๖๐.๕% (จากตารางที่ ๑๐
ข้อ ๒) และในการฝึกการรักษาความปลอดภัย ส่วนใหญ่ตอบว่าได้ผลพอประมาณ
๖๕.๕% (จากตารางที่ ๑๐ ข้อ ๓)

๗. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานของหมู่บ้าน อพป.

ตารางที่ ๑๑

คำถาม : เมื่อเกิดปัญหาหรือความยากลำบาก เคื่อคร่อนในการปฏิบัติงาน
ท่านดำเนินการอย่างไร

ลำดับที่	รายการ	จำนวน คำตอบ	ร้อยละ	หมายเหตุ
๑	นำไปปรึกษาคณะกรรมการ	๑๖๕	๖๘.๘๕	-คำถามนี้ตอบได้
๒	ปรึกษาข้าราชการของอำเภอ	๑๓๓	๕๓.๓๓	หลายข้อ
๓	ปรึกษาเพื่อนบ้าน	๑๑๖	๕๐.๓๕	-จำนวนผู้ตอบ
๔	เรียกประชุมราษฎร	๑๑๓	๑๕.๘๒	๒๐๐ คน
๕	แก้ปัญหาด้วยตนเอง	๕๒	๓.๓๓	
๖	วางเฉย	๑	๐.๑๘	
	รวม	๕๓๐	๑๐๐	

จากตารางที่ ๑๑ เป็นคำถามที่ให้เลือกตอบได้หลายข้อ ต้องการทราบว่าในการบริหารงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. นั้น เมื่อเกิดปัญหาหรือความยากลำบากเดือดร้อนในการปฏิบัติงานกรรมการต่าง ๆ แก้ปัญหาคำยวิธีใด ปรากฏว่าส่วนใหญ่ ๒๔.๕๕% นำเขาไปปรึกษาคณะกรรมการหมู่บ้าน ๒๓.๓๓% นำไปปรึกษากับข้าราชการอำเภอ ๒๐.๓๕% นำไปปรึกษาเพื่อนบ้าน ๑๕.๘๒% ทำการเรียกประชุมราษฎร ๗.๓๓% แก้ไขปัญหาคำยตนเอง และอีก ๐.๑๘% วางเฉย

ตารางที่ ๑๒ แสดงข้อคิดเห็นของกรรมการในการบริหารงานหมู่บ้าน อพป.

ข้อคิดเห็นในการบริหารงานหมู่บ้าน	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๑. <u>มีการจัดทำแผนและโครงการ</u>		
- มีการวางแผนและโครงการไว้อย่างดี	๑๖	๘
- ไม่ค่อยมีการวางแผนและโครงการให้ถูกต้องนัก	๑๒๔	๖๒
- ไม่มีมีการวางแผนเลย	๖๐	๓๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๒. <u>การประสานงานระดับต่าง ๆ</u>		
- มีการประสานกันดีมาก	๗๕	๓๕
- ดีพอประมาณ	๑๐๘	๕๔
- ไม่ค่อยมีการประสานงานกัน	๑๕	๗
- ไม่ประสานงานกันเลย	๐	๐
- มีการขัดแย้งกันอยู่เสมอ	๐	๐
รวม	๒๐๐	๑๐๐

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ข้อคิดเห็นในการบริหารงานหมู่บ้าน	จำนวน ๒๐๐	ร้อยละ
๓. การประสานงานระหว่างกรรมการหมู่บ้านและต่าง ๆ		
- มีการประสานงานกันดีมาก	๓	๑.๕
- ดีพอประมาณ	๕๒	๒๖
- ไม่ดีนัก	๑๐๐	๕๐
- ไม่ทราบ	๕	๒.๕
รวม	๒๐๐	๑๐๐
๔. การบริหารหมู่บ้าน อพป. ประสบผลสำเร็จเพียงใด		
- ประสบความสำเร็จอย่างมาก	๑๓	๖.๕
- ประสบความสำเร็จพอสมควร	๑๓๕	๖๗.๕
- ไม่มีความเห็น	๒	๑
- ไม่ประสบความสำเร็จ	๖	๓
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากการแจกแบบสอบถามให้แก่กรรมการหมู่บ้าน อพป. จำนวน ๒๐๐ คน คำตอบเกี่ยวกับข้อคิดเห็นในการบริหารงานของหมู่บ้าน อพป. ปรากฏว่า

จากตารางที่ ๑๒ ข้อ ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานหมู่บ้านนั้นได้จัดทำแผนและโครงการไว้อย่างไรหรือไม่ กรรมการส่วนใหญ่ ๖๒% ตอบว่าไม่ค่อยมีการวางแผนและโครงการให้ถูกต้องนัก ที่ตอบว่ามี การวางแผนและโครงการไว้อย่างดี ๔% และที่ตอบว่าไม่มีการวางแผนเลย ๓๐%

จากตารางที่ ๑๒ ข้อ ๒ เกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหมู่บ้าน อพป. ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัดเป็นอย่างไร
 กรรมการส่วนใหญ่ ๕๔% ตอบว่าดีพอประมาณ ที่ตอบว่าประสานงานกันดีมาก ๓๕%
 ไม่ค่อยประสานงานกัน ๗%

จากตารางที่ ๑๒ ข้อ ๓ ถามเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างกรรมการหมู่บ้านคณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ๕๐% ตอบว่าไม่คืบคั้น ดีพอประมาณ ๔๖% มีการ
 ประสานงานกันดีมาก ๑.๕% และที่ตอบว่าไม่ทราบ ๒.๕%

จากตารางที่ ๑๒ ข้อ ๔ ถามความเห็นว่าการบริหารงานหมู่บ้าน อพป.
 ประสบผลสำเร็จเพียงใด กรรมการส่วนใหญ่ ๔๕.๕% ตอบว่าประสบความสำเร็จ
 พอสมควร ๖.๕% ตอบว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก ๑% ตอบว่าไม่มีความเห็น
 และอีก ๓% ตอบว่าไม่ประสบผลสำเร็จ

สรุปข้อมูล

จากตารางที่ ๑๒ แสดงข้อคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน อพป. จำนวน ๒๐๐ คน
 ว่าในการบริหารงานหมู่บ้าน อพป. นั้น ส่วนใหญ่ ๖๒% เห็นว่ายังไม่มีการวางแผนและ
 โครงการให้ถูกต้องนัก (จากตารางที่ ๑๒ ข้อ ๑) แต่การประสานงานระหว่างหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัดส่วนใหญ่ ๕๔% เห็นว่าดี
 พอประมาณ (ตารางที่ ๑๒ ข้อ ๒) และในเรื่องการประสานงานระหว่างกรรมการ
 หมู่บ้านคณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ๕๐% เห็นว่าการประสานงานยังไม่คืบคั้น (ตารางที่ ๑๒
 ข้อ ๓) สำหรับความสำเร็จของการบริหารงานหมู่บ้าน อพป. ส่วนใหญ่ถึง ๔๕.๕%
 เห็นว่าประสบความสำเร็จพอสมควร

๘. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหมู่บ้าน อพฟ.

ตารางที่ ๑๓

คำถาม : ท่านคิดว่าการบริหารงานของหมู่บ้าน อพฟ. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถยืนหยัดอยู่ได้ จะต้องปรับปรุงในด้านใดบ้าง อย่างไร

ลำดับที่	รายการ	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ	หมายเหตุ
๑	พัฒนาบ้านเศรษฐกิจ (การเกษตร แหล่งน้ำ ถนนหนทาง การกินคืออยู่ที่ เงินอุดหนุน)	๓๔	๕๕.๓	คำถามนี้ผู้ตอบจะตอบหรือไม่ก็ได้
๒	ให้ทางราชการเอาใจใส่ (ให้มีการประชุม และฝึกอบรมเป็นประจำ ให้มีการประสานงานที่ดีขึ้น การประชาสัมพันธ์มากขึ้น)	๓๐	๒๐.๑	ในจำนวน ๒๐๐ คน
๓	เสริมสร้างความสามัคคีของกรรมการหมู่บ้าน	๒๓	๑๕.๕	- ผู้ไม่ตอบ ๑๐๕ คน
๔	เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย	๒๒	๑๔.๘	- ผู้ตอบ ๕๑ คน
	รวม	๑๕๕	๑๐๐	- ได้จำนวนคำตอบ ๑๕๕ คำตอบ

จากตารางที่ ๑๓ คำถามในข้อนี้เป็นแบบเปิด ผู้ตอบจะตอบหรือไม่ก็ได้ จะตอบก็ข้อก็ได้ จากกรรมการหมู่บ้าน ๒๐๐ คน ที่ได้รับแบบสอบถาม มีผู้ไม่ตอบ จำนวน ๑๐๘ คน ผู้ตอบ ๘๑ คน ใ้จำนวนคำตอบ ๑๘๘ คำตอบ

จากคำถามว่า ท่านคิดว่าการบริหารงานของหมู่บ้าน อพป. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถยืนหยัดต่อไปได้ จะต้องปรับปรุงในด้านใดบ้าง อย่างไร ส่วนใหญ่ ๘๘.๗% ตอบว่าต้องพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เป็นต้นว่า การพัฒนาการเกษตร พัฒนาแหล่งน้ำ ช่วยให้ความรู้แก่เกษตรกร พัฒนาการคมนาคมถนนหนทาง และหารายได้ หรือเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ ๒๐.๑% ตอบว่าให้ทางราชการเอาใจใส่ให้มากขึ้น ในด้านการฝึกอบรมหรือการประชุมเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่กรรมการ เดือนละ ๑ ครั้ง ให้มีการประสานงานที่ดีขึ้น ให้มีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น อีก ๑๕.๘% ตอบว่า ขอให้เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างกรรมการหมู่บ้าน และ ๑๔.๘% ให้เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในหมู่บ้าน

ข. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของอำเภออุทุมพร

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของอำเภออุทุมพร ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับงานของ อพป. มาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ คือ ปลัดอำเภอฝ่ายส่งเสริมการปกครอง ได้ข้อมูลที่เป็นเอกสารและคำให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับหมู่บ้าน อพป. สรุปได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สัมภาษณ์ นายชลอ ใบเจริญ ปลัดอำเภอฝ่ายส่งเสริมการปกครอง (เจ้าพนักงานปกครอง ๕) อำเภออุทุมพร จังหวัดยโสธร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๓.

๑. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของหมู่บ้าน อพป.

๑.๑ มีหลายหมู่บ้านที่พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจยังไม่พร้อมที่จะจัดตั้งเป็นหมู่บ้าน อพป. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หมู่บ้าน อพป. ที่ได้ประกาศจัดตั้งเมื่อปี ๒๕๒๐ แต่ไม่ประกาศจัดตั้งเสียก่อน ที่เป็นดังนี้อาจมีสาเหตุมาจากความผิดพลาดในการคัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมาย เช่น ยังขาดราษฎรที่จัดตั้งเป็นกลุ่มเพื่อสนับสนุนการพัฒนาหมู่บ้านในค่านต่าง ๆ เป็นต้นว่า กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน กลุ่มสหกรณ์ ฯลฯ หรือกรณีที่ผู้นำหมู่บ้านและราษฎรยังแตกแยกขัดแย้งกันอยู่ การรวมกลุ่มจึงเป็นแบบหลวม ๆ ขาดระเบียบวินัย ขาดการผนึกกำลัง ทำให้ยากต่อการพัฒนาโดยพร้อมเพรียงและต่อเนื่อง

๑.๒ ประมาณ ๒ ใน ๑๘ หมู่บ้าน อพป. ของอำเภออุทุมพร สถภาพทางเศรษฐกิจของราษฎรส่วนใหญ่ยังไม่เอื้ออำนวย คือ ยากจนมาก ทำให้ติดภาระในการทำมาหากิน บางหมู่บ้านราษฎรย้ายถิ่นฐานไปทำมาหากินในถิ่นอื่นเป็นประจำ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้านอื่น ๆ กับหมู่บ้าน อพป. แล้ว หมู่บ้าน อพป. มีความเจริญทางด้านวัตถุมากกว่าเป็นส่วนใหญ่

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับราษฎร

๒.๑ ราษฎรโดยทั่วไป

๒.๑.๑ ราษฎรส่วนใหญ่มีการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา

๒.๑.๒ ประมาณ ๙๐% ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ อพป. บางส่วนที่มีความเข้าใจอยู่บ้างแต่ไม่ให้ความสนใจไม่เห็นถึงความสำคัญของโครงการ อพป. ไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนร่วม เช่น ให้ความสนใจการเลือกตั้งกรรมการกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิน้อย จนบางคราวแทบดำเนินการเลือกตั้งไม่ได้ หรือที่เลือกได้ก็ได้อันที่มิได้มีลักษณะจะเป็นผู้นำที่ดี

- ๒.๑.๓ จากการที่ประชาชนไม่ให้ความสนใจเข้าไปมีส่วนร่วม
 มีปัญหาตามมาอีกประการหนึ่ง คือ เกิดปัญหาในการ
 คัดเลือกคนที่จะเข้ามาเป็นกรรมการร่วมในคณะกรรมการ
 ฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง ๗ ฝ่าย บางฝ่ายหรือบางคณะแทบจะ
 หารายชื่อบุคคลที่จะเข้ามาเป็นกรรมการไม่ได้ หรือได้ก็ไม่ครบถ้วน
 ตามที่กฎหมายกำหนด บางคนถูกคัดเลือกเข้าเป็น
 กรรมการแต่ใจตัวไม่สนใจที่จะเป็นหรือไม่ค่อยเต็มใจ
 การขาดความรู้ความเข้าใจที่จะต้องรับผิดชอบงานจึงเป็น
 ปัญหาตามมาอีกด้วย
- ๒.๑.๔ ราษฎรในหมู่บ้าน อพป. ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีจิตใจที่จะ
 "อาสาพัฒนา" หมู่บ้านของตนเอง มีลักษณะต้องการที่จะ
 "รับจ้าง" คือมีค่าตอบแทนมากกว่าการ "เสียสละ"
 ต้องการให้ทางราชการ ช่วยมากกว่าที่จะร่วมมือ หรือ
 เสียสละสมทบกับทางราชการ และไม่คอยยอมช่วยเหลือ
 ตนเอง เพื่อพัฒนาในสิ่งที่พอจะสามารถทำได้เอง จึงยัง
 ไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาเท่าที่ควร
- ๒.๑.๕ ราษฎรส่วนใหญ่ไม่รู้จักราชการทำงานเป็นทีม และไม่คุ้นเคย
 กับการทำงานร่วมกันโดยแบ่งแยกหน้าที่หรือการแบ่งงาน
 กันทำ เป็นแบบต่างคนต่างทำมากกว่าการที่จะร่วมมือกัน
 อย่างจริงจัง และปรากฏเสมอว่า มักจะโยนความรับผิดชอบ
 หรือความริเริ่มในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ไปให้ผู้นำกลุ่ม
 หรือคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. หากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำ
 ขาดความรับผิดชอบและอ่อนแอแล้ว การที่จะดึงราษฎร
 มารวมกลุ่มร่วมมือกันทำงานจะทำได้ยากมาก

๒.๑.๖ ชีตความสามารถของราษฎรต่ำ อาจเนื่องมาจากระดับการศึกษาต่ำจึงไม่สามารถทำงานที่มีลักษณะที่ค่อนข้างซับซ้อน หรือเคร่งครัดตามระเบียบแบบแผนของทางราชการได้ ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่เข้าใจรูปแบบและกระบวนการบริหารงานของหมู่บ้าน รวมทั้งวิธีการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและการปกครองได้ไม่ดีเท่าที่ควร

๒.๒ ราษฎรในระดัมนำ กลุ่มผู้นำ หรือคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป.

๒.๒.๑ ราษฎรที่เข้ามาเป็นกรรมการหมู่บ้าน อพป. หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. (เช่น ครูใหญ่ เป็นต้น) มิได้มีจิตใจที่จะมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง บางคนบางพวกหวังได้ค่าตอบแทนจากการเป็นกรรมการ เมื่อไม่มีค่าตอบแทนจึงมักโยนหน้าที่ความรับผิดชอบไปให้กรรมการที่ได้รับค่าตอบแทนจากทางราชการ (คือกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการกลางหมู่บ้าน หรือบรรดาผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ซึ่งพวกนี้เป็นกรรมการกลางโดยตำแหน่ง) บางคนบางพวกเข้ามาเป็นกรรมการหมู่บ้านเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามโครงการใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ทั้งของทางราชการและของราษฎร

๒.๒.๒ ราษฎรที่เข้าไปเป็นกลุ่มผู้นำหรือคณะกรรมการส่วนใหญ่ เป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าราษฎรโดยทั่วไป ส่วนมากมีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป บางคนเข้ามาเพื่อรักษาผลประโยชน์และฐานะของตนเอง ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

และพรรคพวกญาติพี่น้อง ผลจึงออกมาว่าการทำโครงการต่าง ๆ มักจะสนองความต้องการของกลุ่มพวกตนเองเป็นหลัก ส่วนประชาชนที่ยากจนทั่วไปเป็นเรื่องรอง สาเหตุนี้อาจเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ประชาชนไม่ยอมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานหรือร่วมมือพัฒนาหมู่บ้าน อพป.

๒.๒.๓ เนื่องจากประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจหรือเข้าไปมีส่วนร่วมดังกล่าว เมื่อถูกชักชวนหรือถูกคัดเลือกให้เข้าไปเป็นกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ จึงเป็นด้วยความไม่เต็มใจเท่าใดนัก จึงมีการลาออกจากตำแหน่งบ่อยครั้งหรือไม่ค่อยยอมร่วมมือปฏิบัติหน้าที่กับกรรมการด้วยกัน เช่น ไม่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. หรือเข้าประชุมแต่ไม่ปฏิบัติตามมติที่ประชุมหรือตามที่ประชุมมอบหมาย เป็นต้น ทำให้คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ไม่ครบจำนวนอยู่เป็นประจำ ต้องคัดเลือกและเปลี่ยนตัวกรรมการอยู่บ่อย ๆ ไม่มีความคงตัว ทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ยังทำให้คณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นมาตามกฎหมาย ซึ่งในทางปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่จะเป็น "แกนกลาง" หรือ "แกนนำ" ในการพัฒนาหมู่บ้านได้อย่างแท้จริง ทั้งในรูปที่จะปฏิบัติจัดทำกันเอง หรือการร่วมมือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ทางราชการต่าง ๆ

๒.๒.๔ การบริหารงานหมู่บ้านที่ขาดประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งของผู้นำหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ เป็นกรรมการกลางโดยตำแหน่ง (ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล และ

กรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิ) ถ้าหากกลุ่มผู้นำนี้ขาด
ความเข้มแข็งและไม่เป็นที่ศรัทธาของราษฎรแล้ว ราษฎร
จะไม่ให้ความสนใจที่จะเข้าไปเป็นกรรมการร่วมด้วย
คนที่มีความรู้ความสามารถก็จะไม่ยอมเข้ามาร่วมเป็นกรรมการ
ดังนั้น คนที่จะเข้ามาจึงมักเป็นพรพวคพวกญาติพี่น้องกันเป็น
ส่วนมาก ซึ่งก็มักไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถและไม่ได้สนใจ
งานอย่างแท้จริง จะมีผลทำให้คณะกรรมการหมู่บ้าน อพป.
โดยส่วนรวมอ่อนแอและหย่อนสมรรถภาพ

๒.๒.๕ คณะกรรมการหมู่บ้านส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีระเบียบวินัย
ไม่คุ้นเคยกับการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่รู้จักแบ่งงานกันทำ
งานมักไปรวมอยู่ที่ประธานคณะกรรมการกลางคนเดียว
หรือคณะกรรมการเพียงกลุ่มเดียว ไม่กระจายงานไปตาม
คณะกรรมการฝ่ายอื่น ๆ

๒.๒.๖ คณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. หลายหมู่บ้านยังขาดความรู้
ความเข้าใจในหน้าที่ของตน เพราะผ่านการฝึกอบรมเพียง
ชั่วคราวเวลาอันสั้น ยังขาดเจ้าหน้าที่ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ฝ่ายต่าง ๆ เข้าไปคอยให้การศึกษาดูแบบชี้แจงแนะนำ
การปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องที่สำคัญ คือ คณะกรรมการ
แต่ละฝ่ายไม่ค่อยได้ร่วมกันปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน
จะมีบ้างก็น้อยมากและเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง หลังจาก
ที่ผ่านการฝึกอบรมและประกาศจัดตั้ง เป็นหมู่บ้านแล้ว

๓. ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงาน อพป.

๓.๑ สถานการณ์ประสานงานของเจ้าหน้าที่

๓.๑.๑ เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อพป.

ขาดการประสานงานในการเข้าไปปฏิบัติงานในหมู่บ้าน เป็นลักษณะต่างคนต่างทำตามสายงานของตน ยังไม่ร่วมปฏิบัติงานไปในทางเดียวกันหรือวัตถุประสงค์เดียวกัน

๓.๑.๒ ขาดการประสานแผนงาน และโครงการที่จะดำเนินการ
ในหมู่บ้าน อพป. ทำให้เกิดโครงการซ้ำซ้อนกัน และ
บางครั้งโครงการนั้นไม่ตรงกับความต้องการของราษฎร
แต่เป็นการทำตามนโยบายของหน่วยราชการนั้น ๆ

๓.๑.๓ การร่วมมือประสานงานของเจ้าหน้าที่กับคณะกรรมการ
หมู่บ้านหรือราษฎร (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ที่เป็น
ที่ปรึกษาของคณะกรรมการหมู่บ้าน อพป. ฝ่ายต่าง ๆ หรือ
ราษฎรที่เข้าร่วมเป็นกรรมการของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ)
ยังมีลักษณะช่องว่างขาดตอนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ขาดความ
เข้าใจ ไม่ให้ความสำคัญและ/หรือเป็นเพราะทั้งฝ่าย
เจ้าหน้าที่และฝ่ายกรรมการหมู่บ้านไม่ค่อยให้ความสนใจ
อพป. เท่าที่ควร จึงไม่มีการร่วมมือประสานงานกันโดย
ใกล้ชิด

๓.๒ ด้านหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อพป. ยังไม่ได้ให้การ
สนับสนุนโครงการ อพป. อย่างจริงจัง แม้บางหน่วยราชการจะได้วางแผนไว้อย่าง
แน่ชัดแล้วก็ตาม แต่ก็มิได้ปฏิบัติตามแผนนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

๓.๒.๑ หน่วยราชการนั้นถือว่างานประจำของตนสำคัญกว่า

๓.๒.๒ มองว่างาน อพป. เป็นเพียงงานฝากเท่านั้น

๓.๒.๓ บัญชีจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ

๓.๒.๔ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอหรือ
เจ้าหน้าที่รับผิดชอบไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง

๓.๓ เจ้าหน้าที่ระดับอำเภอและจังหวัด

๓.๓.๑ ยังขาดการติดตามประเมินผลงานในหมู่บ้าน อพป.

๓.๓.๒ เจ้าหน้าที่ระดับอำเภอที่เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ไม่ค่อยได้ออกไปให้การศึกษานำและติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะมีก็แต่ปลัดอำเภอฝ่ายส่งเสริมการปกครองที่ออกติดตามผลต่อเนื่องเป็นประจำทุกเดือน แต่ก็ได้ไม่เต็มที่นัก เพราะต้อง รับผิดชอบทั้งงานห้องที่และงานในสำนักงาน คือ ศูนย์อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง อำเภอ (ศอพป.อ.) ซึ่งยังขาดเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติงานได้เต็มเวลา เพราะมีอัตรากำลังคือปลัดส่งเสริมการปกครองเพียงคนเดียว ทำให้ ศอพป.อ. ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานติดตามและประเมินผล ในขณะนี้ทำงานได้ไม่เต็มที่

๔. ด้านรายได้ของหมู่บ้าน อพป.

หมู่บ้าน อพป. ยังขาดรายได้ที่เป็นของตนเองที่จะใช้ในการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน จะมีก็เพียง เงินอุดหนุนจากทางราชการปีละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ หมู่บ้าน กับภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งก็ยังไม่เป็นการเพียงพอในการที่จะพัฒนาตามความต้องการของราษฎร.